

קרח חי"ח שיחה ב'

הרמב"ם אומר שהשגח"פ הוא רק במין המדבר, וההשגחה היא כפי דביקות השכל, מפני שהרמב"ם מדבר בענין השגחה פרטית בגילוי. אך הבעש"ט מפרש שישנו השגחה פרטית (המלובשת בדרכי הטבע) בכל דצח"צ.

על הפסוק "אל אלוקי הרוחות לכל בשר" מפרש רש"י: "מלך שסרחה עליו מקצת מדינה, אינו יודע מי החוטא וכו'". שמשה ביקש מהקב"ה לחלק בין אלו שחטאו, לאלה שרק סרחו – שנגררו אחרי החוטאים. כי צריך להיות השגחה פרטית.

והנה הרמב"ם במורה נבוכים אומר שהשגחה פרטית היא רק במין המדבר, ובמין המדבר גופא לפי דביקות השכל בו יתברך. והבעש"ט מפרש שישנו השגחה פרטית בכל הסוגים דדומם צומח חי מדבר. ואין זה סתירה, כי הרמב"ם מדבר על השגחה פרטית בגילוי, והבעש"ט מדבר על השגחה פרטית המלובשת בדרכי הטבע. על דרך "והסתרתי פני וגו' ומצאוהו", שגם מה שנראה כ"מצאוהו" כמקרה, הוא באמת "והסתרתי" השגחה פרטית שמסותרת בטבע.